

СЛОЖЕНОСТ ЧИЊЕНИЧНИХ И ПРАВНИХ ПИТАЊА

Сложеност чињеничних и правних питања може да оправда дужину поступка од 4 године у првом степену.

Из образложења:

"Оптimalно потребно време за окончање поступка је релативна категорија, која се процењује у сваком конкретном случају, на основу околности које се тичу сложености чињеничних и правних питања у судском поступку, понашања подносиоца захтева за заштиту права на суђење у разумном року, поступања суда, природе захтева и значаја предмета спора за подносиоца захтева.

Анализирајући поступање суда и дужину трајања судског поступка пред првостепеним судом, Врховни касациони суд је имао у виду околност да је првостепени парнични поступак трајао четири године и десет месеци, али и околност да је у конкретном случају поступање по тужби тужиље, а овде предлагача, подразумевало расправљање и оцену низа сложених чињеничних и правних питања, као и извођење већег броја доказа. Ради утврђивања битних чињеница у погледу узрока штете и основа одговорности туженог, висине претрпљене материјалне и нематеријалне штете и доприноса тужиље њеном настанку било је нужно спровести неколико вештачења и саслушати више сведока. Истовремено, тужиља је и сама допринела дужини трајања поступка јер је у два наврата преиначила тужбу и током поступка предлагала нове доказе који нису предложени у првобитно поднетој тужби, а првостепени суд је, налазећи да је потребно да се чињенична питања битна за одлуку о тужбеном захтеву додатно расправе, у неколико наврата наложио да се налази вештака допуне и усагласе. Ценећи поступање суда у конкретном случају, Врховни касациони суд је имао у виду сложеност чињеничних и правних питања у конкретном парничном предмету, понашање подносиоца захтева и посебно чињеницу да увидом у предмет нису уочени периоди неоправдане процесне неактивности суда, те налази да у овом случају сложеност предмета оправдава дужину трајања поступка. Поштовање права на суђење у разумном року, те поштовање начела економичности и ефикасности поступка не може превагнути над начелом „доброг вршења правде“, нити довести у питање квалитет правне заштите на коју странке имају право. Због наведеног, независно од чињенице да је првостепени парнични поступак у овом случају трајао више од четири године, Врховни касациони суд је оценио да за сада није дошло до повреде права предлагача на суђење у разумном року, што захтев чини неоснованим".

(Сентенца из решења Врховног касационог суда Р4 г 139/2015 од 8.10.2015. године утврђена 30.5.2016. године на седници Одељења за заштиту права на суђење у разумном року)